

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 459/2010-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. decembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť J. M. a M. M., obaja bytom B., zastúpených advokátkou JUDr. M. G., K., vo veci namietaného porušenia ich práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd prípisom Krajskej prokuratúry v Košiciach sp. zn. 1/1 KPt 390/10 z 26. októbra 2010, uznesením Okresnej prokuratúry Košice-okolie sp. zn. 1 Pv 417/10 z 22. septembra 2010 a uzneseniami Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice-okolie, Okresný dopravný inšpektorát – oddelenie výkonu služby sp. zn. ČVS: ORP-39/DI-KS-2010 z 10. júna 2010, zo 14. júna 2010 a z 10. septembra 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. M. a M. M. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. novembra 2010 doručená sťažnosť J. M. a M. M., obaja bytom B. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátkou JUDr. M. G., K., ktorou namietajú porušenie svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) prípisom Krajskej prokuratúry v Košiciach (ďalej len „krajská prokuratúra“) sp. zn. 1/1 KPt 390/10 z 26. októbra 2010, uznesením Okresnej prokuratúry Košice-okolie (ďalej len „okresná prokuratúra“) sp. zn. 1 Pv 417/10 z 22. septembra 2010 a uzneseniami Okresného riaditeľstva policajného zboru Košice-okolie, Okresný dopravný inšpektorát – oddelenie výkonu služby (ďalej len „okresné riaditeľstvo Policajného zboru“) sp. zn. ČVS: ORP-39/DI-KS-2010 z 10. júna 2010, zo 14. júna 2010 a z 10. septembra 2010.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že syn sťažovateľov, M. M., bol usmrtený pri dopravnej nehode 9. júna 2010.

Uznesením okresného riaditeľstva Policajného zboru sp. zn. ČVS: ORP-39/DI-KS-2010 z 10. júna 2010 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre trestný čin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona. Sťažovatelia mali v trestnom konaní postavenie poškodených.

Uznesením okresného riaditeľstva Policajného zboru sp. zn. ČVS: ORP-39/DI-KS-2010 z 10. júna 2010 bol do konania pribratý znalec z odboru dopravy Ing. Z. B. (ďalej len „znalec z odboru dopravy“).

Uznesením okresného riaditeľstva Policajného zboru sp. zn. ČVS: ORP-39/DI-KS-2010 zo 14. júna 2010 boli do konania pribratí znalci na vykonanie prehliadky a súdnej pitvy mŕtvoly MUDr. M. S. a MUDr. P. P. (ďalej len „znalci na vykonanie prehliadky a súdnej pitvy mŕtvoly“).

Uznesením okresného riaditeľstva Policajného zboru sp. zn. ČVS: ORP-39/DI-KS-2010 z 10. septembra 2010 bolo podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku trestné stíhanie pre trestný čin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona zastavené s poukazom na to, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Z predmetného uznesenia vyplýva, že poverený príslušník Policajného zboru dospel na základe vykonaných dôkazov k záveru, že dopravnú nehodu zavinil nebohý M. M., a teda ju nezapríčinila nijaká iná osoba.

Proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania podali sťažovatelia sťažnosť. Uznesením okresnej prokuratúry sp. zn. 1 Pv 417/10 z 22. septembra 2010 bola sťažnosť zamietnutá ako nedôvodná.

V odôvodnení označeného uznesenia okresnej prokuratúry sa okrem iného uvádza: „... *Príčinou vzniku dopravnej nehody bolo vytvorenie náhlej prekážky samotným bicyklistom M. M. v jazdnej dráhe osobného motorového vozidla zn. ..., EČ: ..., ktoré viedol vodič M. K..*

Poškodený cyklista mohol predísť dopravnej nehode jazdou pri pravom okraji vozovky a odbočovať na účelovú komunikáciu k letisku mal až tesne pred odbočkou tak, aby nedošlo k ohrozeniu účastníkov cestnej premávky.

K analýze vzniku dopravnej nehody z technického hľadiska mal znalec z odboru dopravy dostatok stôp, pričom na vozovke boli značne viditeľné brzdné stopy, z ktorých znalec vychádzal pri spracovaní znaleckého posudku. Z uvedeného dôvodu vykonanie ďalších procesných úkonov, ako je rekonštrukcia, resp. vyšetrovací pokus, by neviedlo k zabezpečeniu nových dôkazov.

Znalec z odboru dopravy vo svojom výsluchu ozrejmil zdvihnutie pravej ruky s tým, že tento signál znamená odbočenie vpravo a v kritickom úseku nebola odbočka v pravom smere. Ďalej uviedol, že ako prvý sa začal na vozovke presúvať bicyklista M. V. a keď tento zistil, že za ním jazdí osobné motorové vozidlo, tak sa stiahol k pravému okraju vozovky. V prípade, že by sa tak správal aj poškodený bicyklista M. M., nebolo by došlo k zrážke, čo dokazuje aj miesto zrážky v strede vozovky a vozidlo by ho minulo.

Je potrebné poukázať aj na výsluch svedka I. O., ktorý sa v kritickom čase nachádzal na účelovom letisku a registroval ako obaja bicyklisti sa na vozovke predbiehajú a kľučkujú po vozovke, z čoho je zrejmé, že títo nejazdili na bicykloch predpísaným spôsobom v zmysle pravidiel cestnej premávky...

Námietka poškodených J. M. a M. M. týkajúca sa spôsobu doručovania uznesení bola podaná sťažovateľmi so značným časovým odstupom až po meritórnom rozhodnutí povereného príslušníka PZ...

Podľa § 184 ods. 2 Trestného poriadku uznesenie je vykonateľné, aj keď doteraz nenadobudlo právoplatnosť, ak zákon proti nemu síce pripúšťa sťažnosť, ale nepriznáva jej odkladný účinok, čo je aj v prípade znaleckej činnosti podľa § 142 ods. 3 Trestného poriadku, pričom je potrebné konštatovať, že ani jeden z účastníkov konania toto svoje právo nevyužil.“

Podnetom na preskúmanie zákonnosti postupu prokurátora sa sťažovatelia domáhali preskúmania postupu okresnej prokuratúry. Ich podnet bol prípisom krajskej prokuratúry sp. zn. 1/1 KPt 390/10 z 26. októbra 2010 ako nedôvodný odložený.

Z označeného prípisu krajskej prokuratúry vyplýva, že prokurátorka krajskej prokuratúry sa stotožnila s odôvodnením uvedeným v uznesení okresnej prokuratúry a na toto v podrobnostiach odkazuje. V prípise sa okrem iného uvádza: „... poverený príslušník PZ vo vyšetrovaní vykonal všetky dostupné dôkazy za účelom zistenia skutkového stavu veci a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie, a to vypočul svedkov, zabezpečil znalecké dokazovanie znalcami z odboru súdneho lekárstva (na zistenie mechanizmu zranení a bezprostrednú príčinu smrti M. M.), cestnej dopravy na určenie z technického hľadiska príčiny a priebehu dopravnej nehody, ako aj ďalších listinných dôkazov, ktoré boli podkladom pre znaleckú činnosť znalcov z vyššie uvedených odborov, v ktorých záveroch neboli zistené pochybnosti odôvodňujúce vykonanie nových znaleckých posudkov resp. vykonanie ďalších dôkazov.

Z výsledkov vykonaného dokazovania vo vyšetrovaní bolo nepochybne preukázané, že bezprostrednou príčinou dopravnej nehody a jej následkov bolo vytvorenie náhlej prekážky cyklistom M. M. v jazdnej dráhe osobného motorového vozidla vedeného vodičom

M. K.. O tejto príčine dopravnej nehody svedčia stopy zistené na mieste dopravnej nehody, výpovede svedkov I. O. (o spôsobe jazdy oboch cyklistov po vozovke), výpoveď M. V. ako aj závery oboch znaleckých posudkov, ktoré sú v súlade aj so zistenými stopami na mieste dopravnej nehody.“

Sťažovatelia tvrdia, že uznesenia okresného riaditeľstva Policajného zboru sp. zn. ČVS: ORP-39/DI-KS-2010 z 10. júna 2010 o pribratí znalca z odboru dopravy a zo 14. júna 2010 o pribratí znalcov na vykonanie prehliadky a súdnej pitvy mŕtvoly im v skutočnosti boli doručené „*najskôr 7. 7. 2010 alebo 14. 7. 2010*“, a nie, ako to vyplýva z doručenky, 15. júna 2010. Pritom „*obidva znalecké posudky boli vypracované 30. 6. 2010, teda pred doručením uznesení do rúk poškodených, čím boli poškodeným odňaté ich základné práva garantované Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd a Trestným poriadkom – predovšetkým právo sa k predmetným uzneseniam vyjadriť a podať voči nim v zákonnej lehote opravný prostriedok.*“. Sťažovatelia zastávajú názor, že vzhľadom na to, že oba posudky už v čase, keď im uznesenia o ustanovení znalcov boli doručené, boli vypracované, a preto by podanie sťažnosti proti týmto uzneseniam už bolo bezpredmetné.

Sťažovatelia taktiež namietajú, že v rámci vyšetrovania neboli vykonané nimi navrhované dôkazy – „*rekonštrukcia priebehu dopravnej nehody so súčasným zameraním tela cyklistu aj samotného bicykla a aby bola následne formou znaleckého dokazovania vykonaná analýza priebehu dopravnej nehody počítačovou simuláciou, keďže zo znaleckého posudku č. 64/2010 bolo zrejmé, že tieto úkony neboli vykonané*“.

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„*1. Základné práva sťažovateľov, J. M. rod. Š., nar. ..., r. č. ..., M. M., nar. ..., r. č.: ..., obaja trvale bytom B., podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd boli uznesením Krajskej prokuratúry v Košiciach zo dňa 26. 10. 2010, sp. zn. 1/1 KPt 390/10-7, Okresnej prokuratúry Košice-okolie zo dňa 22. 9. 2010, sp. zn.: 1 Pv 417/10-10, uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru v Košiciach-okolie, Okresný dopravný inšpektorát – oddelenie výkonu služby zo dňa 10. 9. 2010, sp. zn.: ČVS:*

ORP-39/DI-KS-2010, uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru v Košiciach-okolie, Okresný dopravný inšpektorát – oddelenie výkonu služby zo dňa 14. 6. 2010, sp. zn.: ČVS: ORP-39/DI-KS-2010 a uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru v Košiciach-okolie, Okresný dopravný inšpektorát – oddelenie výkonu služby zo dňa 10. 6. 2010 o pribratí znalca z odboru dopravy, sp. zn.: ČVS: ORP-39/DI-KS-2010, porušené.

Uznesenie Krajskej prokuratúry v Košiciach zo dňa 26. 10. 2010, sp. zn. I/1 KPt 390/10-7, sa zrušuje.

Uznesenie Okresnej prokuratúry Košice-okolie zo dňa 22. 9. 2010, sp. zn.: I Pv 417/10-10, sa zrušuje.

Uznesenie Okresného riaditeľstva policajného zboru v Košiciach-okolie, Okresný dopravný inšpektorát – oddelenie výkonu služby zo dňa 10. 9. 2010, sp. zn.: ČVS: ORP-39/DI-KS-2010 sa zrušuje.

Uznesenie Okresného riaditeľstva policajného zboru v Košiciach-okolie, Okresný dopravný inšpektorát – oddelenie výkonu služby zo dňa 14. 6. 2010, sp. zn.: ČVS: ORP-39/DI-KS-2010 sa zrušuje.

Uznesenie Okresného riaditeľstva policajného zboru v Košiciach-okolie, Okresný dopravný inšpektorát – oddelenie výkonu služby zo dňa 10. 6. 2010 o pribratí znalca z odboru dopravy, sp. zn.: ČVS: ORP-39/DI-KS-2010 sa zrušuje.

Sťažovateľom sa priznáva náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 3.000 EUR.

Porušovatelia sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne trovy právneho zastúpenia sťažovateľov vo výške 529,60 EUR a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3.000 EUR na účet právneho zástupcu sťažovateľov do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

1. K namietanému porušeniu práva sťažovateľov uznesením okresného riaditeľstva Policajného zboru sp. zn. ČVS: ORP-39/DI-KS-2010 z 10. septembra 2010 o zastavení trestného stíhania a uznesením okresnej prokuratúry sp. zn. 1 Pv 417/10 z 22. septembra 2010

Proti uzneseniu okresného riaditeľstva Policajného zboru sp. zn. ČVS: ORP-39/DI-KS-2010 z 10. septembra 2010 o zastavení trestného stíhania mohli sťažovatelia v danom prípade podať sťažnosť, čo aj využili. O sťažnosti bola oprávnená a aj povinná rozhodnúť okresná prokuratúra, ktorá o nej aj rozhodla uznesením sp. zn. 1 Pv 417/10 z 22. septembra 2010 tak, že sťažnosť ako nedôvodnú zamietla.

Označené uznesenie okresnej prokuratúry napadli sťažovatelia podnetom z 20. septembra 2010, ktorý vybavila krajská prokuratúra prípisom sp. zn. 1/1 KPt 390/10 z 26. októbra 2010 tak, že ich podnet odložila.

Právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) je založená na princípe subsidiarity. Princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každá fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorý je kompetenčne predsunutý pred uplatnenie právomoci ústavného súdu (podobne II. ÚS 148/02, IV. ÚS 78/04, I. ÚS 178/04, IV. ÚS 380/04).

Aplikujúc princíp subsidiarity na vec sťažovateľov ústavný súd konštatoval, že v danom prípade nemá právomoc preskúmať uznesenie okresného riaditeľstva Policajného zboru sp. zn. ČVS: ORP-39/DI-KS-2010 z 10. septembra 2010 o zastavení trestného stíhania, keďže toto podliehalo prieskumnej právomoci okresnej prokuratúry. Rovnako ústavný súd nemá právomoc preskúmať ani uznesenie okresnej prokuratúry, pretože jej postup a rozhodnutie bola oprávnená a aj povinná preskúmať krajská prokuratúra na základe podnetu sťažovateľov. Z tohto dôvodu bolo potrebné sťažnosť v tejto časti odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

2. K namietanému porušeniu práva sťažovateľov uzneseniami okresného riaditeľstva Policajného zboru sp. zn. ČVS: ORP-39/DI-KS-2010 z 10. júna 2010 o pribratí znalca z odboru dopravy a zo 14. júna 2010 o pribratí znalcov na vykonanie prehliadky a súdnej pitvy mŕtvoly a prípisom krajskej prokuratúry sp. zn. 1/1 KPt 390/10 z 26. októbra 2010

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia uznesenia okresného riaditeľstva Policajného zboru sp. zn. ČVS: ORP-39/DI-KS-2010 z 10. júna 2010 o pribratí znalca z odboru dopravy a zo 14. júna 2010 o pribratí znalcov na vykonanie prehliadky a súdnej pitvy mŕtvoly nenapadli sťažnosťou. Sťažovatelia v tejto súvislosti uvádzajú, že v čase, keď im v skutočnosti (na rozdiel od dátumu na doručenke) boli predmetné uznesenia okresného riaditeľstva Policajného zboru doručené („*najskôr 7. 7. 2010 alebo 14. 7. 2010*“), boli už

oba znalecké posudky vypracované (30. júna 2010), a preto by bolo podanie sťažnosti proti týmto uzneseniam už bezpredmetné.

S názorom sťažovateľov nemožno súhlasiť. Potom, ako boli sťažovateľom doručené predmetné uznesenia, mali a mohli v zákonnej lehote podať proti nim sťažnosť, a to či už pre vecné dôvody, alebo pre osobu znalca. Sťažovateľom začala plynúť lehota na podanie sťažnosti dňom nasledujúcim po doručení označených uznesení okresného riaditeľstva Policajného zboru. Toto právo by nemohlo byť sťažovateľom upreté len preto, že orgány činné v trestnom konaní im uznesenia doručili až po vypracovaní znaleckých posudkov. Skutočnosť, že znalecké posudky boli už v čase doručenia týchto uznesení sťažovateľom vypracované, by šla na ťarchu orgánov činných v trestnom konaní a v okolnostiach prípadu by mohla byť jedným z dôvodov aj na vyhovenie sťažnostiam sťažovateľov. Okresná prokuratúra, ktorá by bola oprávnená o sťažnostiach rozhodovať, by sa totiž musela vysporiadať aj s otázkou včasnosti ich podania – teda s okamihom, kedy v skutočnosti boli predmetné uznesenia sťažovateľom doručené (teda či 15. júna 2010, alebo 7. júla 2010, resp. 14. júla 2010, ako to tvrdia sťažovatelia). Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že sťažovatelia boli v predmetnom trestnom konaní zastúpení kvalifikovaným právnym zástupcom – advokátkou.

Za daných okolností ústavný súd konštatoval, že vo vzťahu k napadnutým uzneseniam okresného riaditeľstva Policajného zboru z 10. júna 2010 o pribratí znalca z odboru dopravy a zo 14. júna 2010 o pribratí znalcov na vykonanie prehliadky a súdnej pitvy mŕtvoly mali sťažovatelia k dispozícii opravný prostriedok, ktorý bez ústavne akceptovateľných dôvodov nevyužili, čo zakladá dôvod na odmietnutie sťažnosti v tejto časti z dôvodu neprípustnosti, t. j. nevyčerpania všetkých opravných prostriedkov, ktoré sťažovateľom zákon na ochranu ich práv účinne poskytuje (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Sťažovatelia tvrdia, že k neprípustnému zásahu do ich práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru došlo aj prípisom krajskej prokuratúry z 26. októbra 2010, ktorým bol odložený ich podnet, ktorým sa domáhali preskúmania postupu okresnej prokuratúry.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 32 ods. 1 zákona o prokuratúre podnet možno podať na ktorejkoľvek prokuratúre...

Podľa § 33 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor je povinný vybaviť podnet do dvoch mesiacov od jeho podania. V odôvodnených prípadoch rozhodne o predĺžení tejto lehoty bezprostredne nadriadený prokurátor.

Podľa § 35 ods. 1 zákona o prokuratúre pri vybavovaní podnetu je prokurátor povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, či sú splnené podmienky na podanie návrhu na začatie konania pred súdom alebo na podanie opravného prostriedku, či môže vstúpiť do už začatého konania pred súdom alebo vykonať iné opatrenia, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 35 ods. 2 zákona o prokuratúre prokurátor posudzuje podnet podľa obsahu, pričom prihliada na všetky skutočnosti, ktoré počas prešetrovania vyšli najavo.

Podľa § 35 ods. 3 zákona o prokuratúre ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia na odstránenie porušenia zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona o prokuratúre je nadriadený prokurátor oprávnený vydať podriadenému prokurátorovi pokyn, ako má postupovať v konaní a pri plnení úloh.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2 zákona o prokuratúre). Podľa § 34 ods. 2 uvedeného zákona ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu podnet v zmysle § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre, ako aj opakovaný podnet podľa § 34 zákona o prokuratúre poskytujú sťažovateľovi účinnú ochranu jeho práv a právom chránených záujmov (m. m. IV. ÚS 158/03, IV. ÚS 80/03, IV. ÚS 330/04, IV. ÚS 53/05, I. ÚS 186/05, II. ÚS 94/06, I. ÚS 112/06). Podnet, ako aj opakovaný podnet zakladajú povinnosť príslušného prokurátora, resp. nadriadeného prokurátora sa ním zaoberať, vybaviť ho a spôsob vybavenia oznámiť podnecovateľovi.

Ústavný súd aj v predchádzajúcich konaniach vyslovil právny názor, že vynechanie nielen podnetu, ale aj opakovaného podnetu ako právneho prostriedku nápravy v rámci sústavy orgánov prokuratúry Slovenskej republiky nemožno nahrádzať podaním sťažnosti v konaní pred ústavným súdom, pretože takto by sa obmedzovala možnosť orgánov prokuratúry vo vlastnej kompetencii nielen preveriť skutočnosti, ktoré tvrdí sťažovateľ, ale aj prijať opatrenia podľa zákona o prokuratúre, ktoré by účinne napomohli odstráneniu procesných alebo faktických prekážok zákonného postupu (m. m. I. ÚS 186/05, IV. ÚS 53/05).

Ústavný súd nevidí dôvod na to, aby sa vo veci sťažovateľov odchyľil od uvedeného právneho názoru. Zákon o prokuratúre poskytoval a stále poskytuje sťažovateľom aj ďalší prostriedok nápravy-opakovaný podnet (podľa § 31 až § 36 zákona o prokuratúre), ktorým sa mohli, resp. môžu domáhať preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia okresnej aj krajskej prokuratúry v predmetnej veci. Uvedený právny prostriedok umožňoval, resp. umožňuje sťažovateľom dosiahnuť účinnú nápravu vzhľadom na právomoc nadriadeného

prokurátora (krajského prokurátora, prípadne následne generálneho prokurátora Slovenskej republiky) záväzným pokynom nariadiť prijatie efektívnych opatrení v predmetnej veci aj napriek doterajšiemu postupu okresnej prokuratúry, ak by na základe opakovaného podnetu sťažovateľov dospel k záveru, že označené rozhodnutie okresnej prokuratúry, príp. postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu, bol v rozpore so zákonom.

Použitie týchto právnych prostriedkov je v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom (napr. I. ÚS 256/05).

Sťažovatelia v súvislosti s požiadavkou vyčerpania všetkých dostupných prostriedkov nápravy v sťažnosti uviedli, že z opatrnosti a pre prípad, že ústavný súd dospeje k inému záveru, navrhujú, aby ústavný súd postupoval v zmysle § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nespĺnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Po preskúmaní sťažnosti ústavný súd konštatuje, že sťažovatelia, zastúpení kvalifikovaným právnym zástupcom – advokátkou, v sťažnosti neuvádzajú nijaké dôvody, a už vôbec nie dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mal ústavný súd postupovať podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na uvedené bolo potrebné pri predbežnom prerokovaní aj v tejto časti sťažnosť odmietnuť ako neprípustnú pre nevyčerpanie všetkých opravných prostriedkov (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Po odmietnutí sťažnosti sťažovateľov ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ich ďalšími návrhmi.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. decembra 2010